

СВОБОДЕНЪ

Общинска Библиотека

тукъ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 мѣсеца 4 лева

Редакторъ-стопанинъ:
Стефанъ Ив. Петковъ

Редакцията ни се помещава
на улица „Шуменска“, надъ пощата

Такса за публикацията на 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр. по 80 ст.; на 4 стр. по 50 ст. на кв. с. м. Приставки и бирни. обявява на 1 нѣтъ 5 ст. за 2 нѣтъ 10 ст. на дума

Зорница А. Припрѣнова

и

Николай Ст. Шамарджиевъ

ще се вѣнчаятъ на 12 тог. нѣ гр. Варна.

Зжболѣчебницата

на

Г-ци АЛЕКСАНДРА & ЕКАТЕРИНА ВОЙНОВИ,

дипломирани съ отличие отъ Медицинския Факултетъ на Императорския Новоросийски Университетъ, — се откри отъ 1 януари 1914 г. Зжболѣчебницата е снабдена съ най-нови приспособления. Помѣщава се въ I-я етажъ въ къщата на Благой Пѣйчевъ, Булевардъ „Мария Луиза“.

СИНДЪЛСКО СЕЛСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Обявление № 1755.

с. Синдѣлъ 15 декември 1913 година.

На 20 януари 1914 година, отъ 2 до 5 часа слѣдъ обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за отдаване на закупвачъ събирането на общинските приходи: 1) Отъ интимапъ; 2) Кръвнина; 3) Сергийно право; 4) Султанларското общинско блато, за врѣме отъ 1 януари 1914 година до 31 декември 1915 година.

Първоначалната оцѣнка на прѣдприятнето вѣлизи на 600 + 100 + 800 + 1000 лева. Искания залогъ за правоучастие въ търга е 5% върху първоначалната оцѣнка.

Членове 11 и 12 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжки могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на общинското управление.

Общински кметъ: С. ЦЕРЕВЪ.
Секретаръ-бирникъ: ИВ. НОЖАРОВЪ.

СИНДЪЛСКО СЕЛСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Обявление № 1769.

с. Синдѣлъ 15 декември 1913 година.

На 21 януари 1914 година, отъ 2 до 5 часа слѣдъ обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за отдаване на закупвачъ събирането на общинските приходи: 1) Отъ мостритѣ; 2) Скулитѣ за товаране вагони; 3) Налогъ върху тухларницитѣ и керемидарницитѣ, за врѣме отъ 1 януари 1914 година до 31 декември 1915 година.

Първоначалната оцѣнка на прѣдприятнето вѣлизи на 1000 + 2000 + 500 лева. Искания залогъ за правоучастие въ търга е 5% върху първоначалната оцѣнка.

Членове 11 и 12 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжки могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на общинското управление.

Общински кметъ: С. ЦЕРЕВЪ.
Секретаръ-бирникъ: ИВ. НОЖАРОВЪ.

Съобщаваме на р. динии, приятели и познати, че въ Недѣля на 12 януарий, слѣдъ Божествената литургия въ църквата „Успѣние Прѣсвѣтия Богородици“, ще се отслужи

ПАНАХИДА

по случай 40 дни отъ смъртта на незабравимия ни синъ и братъ

Ганчо Славовъ Димовъ

и ги умоляваме да почетатъ съ присѣтствието си паметта му.
гр. Варна, Януарий 1914 г.

Отъ опечаленото сѣмейство.

Коста Парушевъ

златаръ-часовникарь — Варна

се прѣмѣсти въ собственото си здание на ул. „Драгоманъ“ по горѣ отъ протестанската църква.

Какво ни носи 1914 година?

Германскиятъ желѣзенъ канцлеръ Бисмаркъ още прѣзъ врѣме на Берлинския конгресъ бѣ прѣдържалъ, че Македония е гроба на България. Това прѣд-ричание канцлера основаваше върху аспирациитѣ на Австрия и Русия къмъ стрѣмленieto имъ въ Балканския полуостровъ. Той отлично познаваше условията, при които балканскитѣ държави се намиратъ. Тѣзи условия сж достатѣчни за опрѣдѣляне враждебнитѣ стѣлкпования, които сж неминуеми, за да може всѣкоя отъ тѣзи държави да си извоюва сигурността на своитѣ икономически интереси. Всѣка една балканска държава има нужда отъ пазаръ на море, за да развие своята вносна и износна търговия и затова всѣки сгоденъ моментъ ще бжде използванъ за цѣльта. А да се използва такъвъ моментъ значи да се воюва, защото нѣма другъ начинъ на тѣзи държави, доказано тѣ сжществуватъ въ отдѣлна независима държава съ монархическа тенденция. Ожидатѣ ги-белии условия за балканскитѣ държави познаваше и първия български революционеръ Сава Раковски, който първи въведе на балканскитѣ държави спасителното срдѣство — конфедерацията.

Дали нѣкой ще възпреме прѣдприятията на Бисмарка и съветитѣ на Раковски, не знаемъ. Ний знаемъ само едно, а именно: че не се прѣдвизда никакъвъ край на размирицитѣ, които всѣки денъ слагатъ печата на своето опустошение върху нашето отечество — Стара и Нова България включително цѣлата Македония. Напоследѣтъ Русия почна да се опомня, но твърдѣ късно е вече. Тя разбра наистина характеръ на своята

политика противъ България и сега се мжи да възобнови балканския съюзъ — идея почти неосмислѣна. Днешното българско правителство по никакъ начинъ нѣма да възприеме тая идея, защото Русия е загубила нашето довѣрие, въ замѣна на което спечели всеобщото прѣзрѣние на българския народъ. Другъ курсъ на политика у насъ е невъзможенъ, понеже русофилството въ страната ни прѣтърпѣ цѣлно фиаско. Германия вече здраво се загнива въ Цариградъ, който може да се счита окончателно загубенъ за рускитѣ аспирации. Новиятъ турски министъръ на войната е всецѣло въ услугитѣ на Германия. Той изключи повече отъ 200 висши чиновници изъ турската армия, които ще замѣсти съ довѣрени на младотурското правителство хора. Сега Русия чрѣзъ своя печатъ подига въпроса за справедливо удовлетворение на България, като се направи ново разграничение на воститѣ отъ турцитѣ земи. Прѣ-красна идея, но за нея нѣма привърженици, защото никоя европейска държава нѣма интересъ отъ нея. Понеже Германия има смѣтка отъ засилването на Сърбия, която да бие въ тилъ България въ случай че послѣдната би дошла на помощъ на Русия при една акция отъ страна на послѣдната сръбцу Германия за Цариградъ и проливитѣ, то Русия сега сѣзнава великата за нея необходимостъ отъ една приятелска и силна България. Рускитѣ дипломати въз-зоха до невъобразимостъ тѣмъ, като възпрѣпятъствуваха на България да палѣе на Мраморното море. Ако пий владѣхме Родосто, Русия цѣше сега да има единъ искренъ и най-силенъ на

балканитъ приятелъ, чрѣтъ ко-
го то тя щѣше да си осигури
реализирането на своитѣ мечти.
Наистина, единъ балкански съ-
юзъ въ тоя моментъ е най-сила-
свѣтелното сръдство и за насъ и
за нашитѣ бивши съюзници, но
топ е вече невъзможнѣ поради
дълбокитѣ рани, които един на
други си връзаха скаранитѣ
съюзници. Умравата и крайното
недопѣрие никога нѣма да се
изгладятъ. Прѣдъ видъ на тия
условия, разрѣшението на на-
шитѣ отношения съ съседнитѣ
пращедни съседни ще стане по
другъ начинъ. Въ дупата на
нѣки българинъ гори жаждата
за мѣстъ и желание за обратно
отнимане отъ разбойницитѣ на-
шитѣ владѣния, които сме на-
слѣдили отъ вѣковни прадѣди.
Тая жажда и това желание ще
живѣятъ съ насъ. Ако най и
слѣдъ 600 години не се отка-
наме отъ своята прѣкрасна тат-
ковина, то и сега още повече
нѣма да се откажемъ. Ако свой-
ствената намъ прямотушностъ
и напъностъ послужиха на ко-
парвата Русия да ни съсипе, то
отсега пататъкъ събитията, що
прѣживяваме, ще ни бждатъ
добъръ урокъ.

Пролѣтъта скоро ще ни по-
здрави съ своята жизнерадостъ
и ще ни призове на работа съ
още по-голямъ ентузиазъмъ. Ако
правителството отъ дипломати-
чески съображения не рѣши да
поуваже, то България не е ли-
шена отъ юнаци, които добро-
полно съ драга воля ще се за-
ловятъ за свѣтото дѣло. Отъ
сега се прѣдвждатъ нови съ-
бития прѣзъ пролѣтъта, разви-
твото на които ще зависи, раз-
бира се, отъ нашата дипломация.
При една глупава дипломация
насъ очаква пълно поражение.
Австрия и Русия се канятъ да
раздѣлятъ балканскитѣ държави.
Тукъ може да имъ попрѣчи
Германия съ своитѣ аспирации
за Цариградъ и Мала Азия,
които ще отклонятъ главно Ру-
сия отъ намѣрението да уча-
ствува съ Австрия за подѣлба-
та. Ако ли между тройното съг-
лашение и тройния съюзъ се
постигне споразумѣние за избу-
хване отъ всеобща война, рабо-
тата на балканскитѣ държави е
крайно опасна, въ случай че не
съумѣятъ да се завардятъ чрѣзъ
обща съвмѣстна акция сръщу
Австрия и Русия.

Кои излѣгаха народа?

Слѣдъ катастрофата на Бъл-
гария опозицията поведе ожес-
точена кампания противъ днеш-
ното правителство. Дѣятелностъ
та на тая кампания стигна не-
чути размѣри и получи неочак-
вани и благополучни за нея ре-
зультати. Въ туй отношение н-
махи първенство социалиститѣ
съ земледѣлцитѣ, които сполу-
чиха да спечелатъ довърнето на
народа. За да спечелатъ това
довѣрие, тѣ декларираха прѣдъ
народа, че ще ратуваха въ ка-
марата за тържеството на на-
роднитѣ интереси, погаването
на които тѣ прицѣсваха исклю-
чително на всички партии, кои-
то до сега сѫ властвували. О-
баче дѣятелността на тия по-
литически групи въ парламен-

та разбули напълно тѣхното фа-
рисейско лицемерие и извърше-
ната отъ тѣхъ кампания надъ бъл-
гарския народъ. Ний разбираме
да се прави опозиция на едно
правителство, въ което се нѣ-
ма вѣра, но същевременно да
се отрича поемането на властъ
отъ самитѣ тѣзи, на които
се даде отъ обстоятелствата
възможностъ да взематъ властъ-
та, слѣдователно да замѣнятъ
хората на управлението съ хо-
ра изъ своята среда, това вече
не се разбира. За какво тогава
тия партии ратуваха противъ
правителството, когато се стра-
хуватъ да управляватъ? Рабо-
тата е много ясна. Демократитѣ
искатъ да се повѣри тѣмъ въ-
ключително властѣта. Радикали-
тѣ се страхуватъ сами да у-
правяватъ. Земледѣлцитѣ при-
наватъ своята пълна неспособ-
ностъ да ръководятъ съдвинитѣ
на страната. Социалиститѣ на
обединената партия напратъ,
че още не е време да плѣзатъ
въ съвмѣстно управление заед-
но съ нѣкоя лѣва партия. Тѣс-
нитѣ социалисти категорически
отказватъ да помагатъ кога и
да било и на кое и да било пра-
вителство, защото тѣ били пар-
тия на работническата класа, ин-
тереситѣ на която нѣма връзка
съ интереситѣ на народа, съ не-
говитѣ едри, дръбни, земледѣл-
чѣски и земледѣлски буржуа-
ни елементи. Като е така, защо
тѣзи политически партии искатъ
подкрѣпата на сѣция този на-
родъ, състоящъ се въ своята
многочисленостъ отъ горнитѣ
обществени категории? Честѣта
и достоинството на една поли-
тически партия налагатъ една ка-
тегорична прямотушностъ на
поведение, а не шарлатанство,
каквото проявиха опозиционитѣ
партии отъ лѣвицата, особено
отъ крайния нещъ фронтъ. Но
колкото и да сѫ голѣми прѣгрѣ-
шенията на тия партии, се пакъ
тѣ довърдѣ сѫ извинителни и
неголема флагрантъ, както о-
ния на тѣснитѣ социалисти. Ово-
ята шарлатания прояви тѣхната
парламентарна група, когато въ
камарата се избираше прѣдсе-
дателя. Всички нейни дѣла ед-
накво се посрѣцнаха съ възму-
щение отъ всички парламентар-
ни групи, защото, макаръ и о-
позиция тѣ чрѣзъ една визап-
тищна подкрѣпиха правител-
ство, а отъ друга страна най-
много съдѣйствуваха за расту-
рението на камарата. Ако тѣ сѫ
противъ правителството, защо
не подкрѣпка една опозицион-
на кандидатура? Ако тѣ гово-
рятъ искрено, че възрѣтъ ин-
тереситѣ на работницитѣ не мо-
гатъ да дѣйствуватъ, защо не
искатъ подкрѣпата на дребнитѣ
собственици? Защо тѣ ходятъ
посрѣдъ оголения и невмачени
народъ да му обѣщаватъ управ-
ление, което ще имъ подобри
живота, а въ камарата бѣгатъ,
като отъ чума, отъ вѣско учас-
твие въ управлението. За да спе-
челатъ депутатски мѣста тѣзи
хора неоставиха село и колиба
да не обиколятъ прѣди избори-
тѣ, а като спечелиха, високо ре-
ватъ, че оставятъ народа на
пропавола на съдбата до като
цѣлъ окончателно оголѣе и дой-
де въ тѣхнитѣ редове, а до то-
газъ нека го управлява който

ще, нека носи тежестѣта на на-
родния кръстъ който ще, само
тѣ не искатъ, защото сѫ били
хора на социалистическа партия.
Дано българския народъ се
отърси отъ заблуждението на
тия демагози и съзнае, че въ-
стаповането на първото му
положение прѣди войната и не-
говата национална честъ никога
не може да бжде дѣло на соци-
алиститѣ, които могатъ да бж-

датъ защитници само на работ-
ническитѣ интереси, а не и на
народнитѣ. Нашия народъ още е
далечъ отъ положението на ра-
ботническия пролетариатъ; той
още има национални задачи, про-
тивъ които най-много сѫ хора-
та отъ лагера на тѣснитѣ со-
циалисти. Тѣзи социалисти сѫ
прѣврѣни даже и отъ междунаро-
дния социалистически комитетъ.

Варненското Градско Общинско Управление и какъ то прилага въ изпълнение Закона за благоустройството на населенитѣ мѣста въ Царство България.

Извѣстно е всѣкому, че за урегу-
лирането на гр. Варна, мѣстѣта,
както и сградитѣ подлежащи за от-
чуждаване за горната цѣль отъ Вар-
ненското Градско Общинско Управе-
ние, съгласно стария законъ за бла-
гоустройството (отъ 1897 г. и измѣ-
ненитѣ и допълненитѣ му до 1911
год.) сѫ оцѣнени прѣзъ 1902 г. отъ
специална комисия, назначена на се-
ноание рѣшението на Общин. съветъ
подъ № 197 отъ 21 септември 1902 г.

Споредъ тѣзи оцѣнки, които сѫ
утвърдени отъ Варнен. Окр. Съдъ
съ опредѣление № 394/106 г., мѣста-
та въ гр. Варна се дѣлятъ на 37 ка-
тегории, отъ които цѣната на първа-
та — най-високата категория е 80 л.
кв. метръ, а най-последната — дол-
ната 1 левъ кв. метръ, като при това,
ако отъ извѣстенъ имотъ се отчуж-
дава половината или по-малко отъ
половината и на имота се дава пар-
цѣлъ т. е. ако имота сѫ околнитѣ
дворища, които му се прѣдаватъ, об-
разува цѣлъ парцѣлъ — плаща се за
отчуждаването имотъ втора цѣна т. е.
половината отъ цѣната опредѣлена
въ съотвѣтствующата категория; ако
ли отъ имота се отчуждава 1/3 частъ
или по-малко и останали дворъ об-
разува пѣкъ цѣлъ парцѣлъ — се пла-
ща трета цѣна т. е. една четвъртъ
отъ първоначално опредѣлената цѣна.

Тѣзи оцѣнки до колко сѫ спра-
ведливи и до колко тѣ отговарятъ
сега на справедливостѣта и на сегаш-
ната дѣйствителна стойностъ на от-
чуждаванитѣ имоти, както това изи-
скватъ чл. чл. 67 и 68 отъ Консти-
туцията, ще видимъ по-долу.

Прѣди всичко питаме: въ режима
на новия Законъ за Благоустройст-
во, който влиза въ сила отъ 1 юлий
1911 година и който отменява всич-
китѣ прѣдшествуещи закони за бла-
гоустройството, може ли Варнен.
Градско-Общинско управление да при-
лага извѣршилитѣ прѣди 11 години
оцѣнки и какви сѫ послѣдствитѣта
отъ занемареността отъ страна на
сѣщото управление разпорѣжденията
на послѣдния законъ за благоустрой-
ството въ жителитѣ на гр. Варна?

На първия въпросъ трѣбва да се
отговори отрицателно, защото е из-
вѣстно и на малкитѣ дѣца, че вѣско
законъ влиза въ сила като се сан-
кционира отъ Държавния глава и
слѣдъ като се публикува въ „Дър-
жавния вѣстникъ“ и прѣстава да е
въ сила като се отмени съ новъ за-
конъ. Тѣй щото и стария законъ за
благоустройството прѣстава да е въ
сила отъ 1 юлий 1911 г., отъ когато
новия законъ влиза въ сила и изрич-
но отменява стария и затова всичкитѣ
отчуждения, които ставатъ въ ре-
жима на новия законъ т. е. отъ 1
юлий 1911 г. насамъ, трѣбва да ста-
ватъ съгласно постановленията на
новия законъ.

Чл. 83 отъ новия законъ гласи:
утвърдени до 1 януарий 1911 год.
отъ Окр. Съдъ общи оцѣнки и кате-
гории на мѣста, както и оцѣнкитѣ за
типовѣтѣ и процентитѣ за отчужда-
ние на сгради, сѫ неотмѣняеми. Само
оцѣнитѣ на мѣстѣта могатъ да се
увеличаватъ или намаляватъ въ про-
центъ прѣзъ всѣко петолѣтие, сътѣсно
отъ деня на утвърждение на оцѣнкитѣ.

Рѣшението по това се обжѣкватъ
по реда, изложенъ въ чл. 30 отъ тоя
законъ.

Значи, споредъ втория пунктъ на
чл. 83, само цѣнитѣ на мѣстѣта мо-

гатъ да се увеличаватъ или намаля-
ватъ процентно слѣдъ петилѣтието
на всѣки петгодишенъ периодъ отъ
датата на утвърдението имъ.

Общинтѣ цѣни на мѣстѣта като сѫ
извършени, както и по-горѣ се спо-
мена, прѣди 11 години и утвърдени
прѣди 7 години могатъ ли да бждатъ
задължителни както за Общинското
Управление, тѣй и за гражданитѣ?
Естествено, че не могатъ да бждатъ
задължителни, още повече, че Варнен.
Общин. Управление не е искало реви-
зирането на общитѣ оцѣнки, както
това изисква чл. 33. Щомъ като об-
щитѣ цѣни на мѣстѣта сѫ незадъл-
жителни и Общин. Управление не е
искало да се ревизиратъ тѣ, съ какво
право то (общ. управление) отчужда-
ва по горнитѣ цѣни, когато цѣнитѣ
на мѣстѣта сѫ повишени тройно и
четвърто повече? Къждъ остава изи-
скването на чл. чл. 67 и 68 отъ кон-
ституцията, че при отчуждаването
на нѣкакви имоти за държавна и об-
ществена полза, трѣбва да се плаща
справедливо — дѣйствителната стой-
ностъ на имотитѣ? Справедливо ли е
да се плаща отъ Общин. Управление
за извѣстенъ имотъ по 5—10 л. кв.
кв. метръ, когато този имотъ струва
сега 40—50 л. кв. метръ? Имотитѣ
мѣстѣта, гдѣто по настоящемъ стру-
ватъ много повече навѣждаме слѣд-
ния примѣръ: 1) мѣстѣта въ улица
„Лозарека“ споредъ общитѣ цѣни
струватъ по 9 л. кв. метръ, а сѫ
оцѣнени отъ емлячната комисия, въ
която влизатъ като членове: Окржж.
инженеръ или прѣдставителъ му, Об-
щин. кметъ или нѣкой отъ помощни-
цитѣ му, членъ отъ Постояната Ко-
мисия и прѣдставителъ на финансо-
вата администрация, съ една дума
почти сѣщитѣ членове, които оцѣня-
ватъ подлѣжащитѣ за отчуждаване
имоти за обществена полза — по 35
л. кв. метръ; 2) мѣстѣта въ улица
„Богданова“ сѫ оцѣнени по 12 л.
кв. метръ; а по емляка — 45 л.; 3)
мѣстѣта въ ул. „Сайдова“ по 6 л.,
а по емляка — 30 л.; 4) въ улицата
„Прѣславска“ по 70 и 80 л. кв. м.,
а по емляка 200—300—400 лева, а
продажната имъ стойностъ до сега е
повече отъ 600—700 и 1000 л. кв. м.;
5) мѣстѣта въ старата „Циганска ма-
хала“ сръщу публичнитѣ домове сѫ
оцѣнени по 1 левъ, а по емляка 20—
25 л. — Значи цѣнитѣ на всичкитѣ
мѣста въ чѣртата на гр. Варна сѫ
увеличени твърдъ много.

Освѣтъ това по колко се прода-
ватъ общинскитѣ мѣста било въ мах.
„Кадиръ-Баба“ и къмъ лозята:
„Шашкиларъ“ отъ вѣтъ „Татаръ-
канія“? Не се ли продадоха прѣзъ
септември 1912 г. д. (нѣколко дека
прѣди мобилизацията) по 20—25—30
даже и 50 л. кв. метръ? Могатъ ли
тѣзи общински мѣста да се сравня-
ватъ съ мѣстѣта отъ старата Циган-
ска махала (сръщу публичнитѣ домо-
ве) които сѫ оцѣнени по 1 л. кв. м.?
— Не, защото мѣстѣта въ Циган.
махала сравнително сѫ мѣстѣта въ
„Кадиръ-Баба“ иматъ слѣднитѣ прѣ-
дметства: първо, защото сѫ на висо-
ко и се провѣтрятъ и второ близо
до чаршията и мѣстоположението имъ
не е блажено когато онѣзи въ „Ка-
диръ-Баба“ сѫ на ниско и на много
мѣста блатисти.

Щомъ като е тѣй, коя е причи-
ната мѣстѣта въ старата Циганска
махала да сѫ оцѣнени по 1 левъ, а
общинскитѣ да струватъ 20—30 л.

ти повече? Когато общинските мѣста, за които е дума по-горѣ, не могат да се сравняват съ мѣстата въ старата Циганска махала, могат ли тѣ да се сравняват съ другитѣ такива, които се намиратъ въ центъра на града? И защо тогава да се отчуждаватъ мѣстата въ центъра на града почти безъ пари, а общинскитѣ да се продаватъ твърдѣ скъпи? Може би Общин. Управление ще ни отговори: по нѣмале нови оцѣнки, общината трѣбва да отчуждава по старитѣ такива и второ трѣбва да се запазватъ общинскитѣ интереси. Това не може да бѣде за общината оправдателно, защото прѣди всичко Общин. Управление трѣбва да изпълни прѣдписанието на чл. 33, като поиска ревизирането на общитѣ оцѣнки, а това не е направено, макаръ че е поканено Общин. Управление съ заявления да стори това (а то си прави оглушка) и второ общинскитѣ интереси сж тѣсно свързани съ интереситѣ на гражданитѣ, които съставляватъ и общината. И защо урегулирането на града да не тѣжи равномерно на всичкитѣ граждани, а само върху оцѣнки, на които се отчуждаватъ имотитѣ? Сумитѣ, които се изплащатъ за отчуждаванитѣ, кой ги плаща? Кмета ли или общинскитѣ съветници отъ тѣхнѣ частни срдѣства? Не ги ли плащаме ний гражданитѣ въ лицето на общината? За това именно трѣбва да се плаща на сѣбѣ, имотитѣ на които се отчуждаватъ справедливо, за да могатъ да си купятъ вѣнството отчуждени други имоти.

Ако общинското управление нѣмало време да извърши нови оцѣнки, то поне да поставя такива оцѣнки, които горѣ долу да отговарятъ на сегашнитѣ цѣни на мѣстата и въ такъвъ случай ще се избѣгнатъ онеправдаността.

На въпроса: „Какви сж послѣдствитѣ отъ занемарването отъ страна на общинското управление разпорежданитѣ на послѣдни законъ за благоустройството за жителитѣ на гр. Варна?“ — отговаряме съ слѣдния примѣръ.

Казваме по-горѣ че най-високата общинска оцѣнка е 80 лева, а най-низката 1 левъ.

Да прѣдположимъ, че се отчуждава къщата на А. Б. въ улицата „Богданова“ въ II участъкъ. Мѣстата въ тая улица сж оцѣнени по по 12 лева кв. метръ и прѣдполагаме мата за отчуждение къща е две тажни отъ паметовъ материалъ, безъ зминикъ построена върху 40 кв. м. и съ 100 м. дворъ. На такива здания цѣнитѣ по V категория сж 45 лева кв. метръ съ 2% годишно намаляние за овѣхтяване. Административната комисиѣ горния имотъ оцѣнява тѣй: 40 кв. м. здание $\times$ 45 лева = 1800 л. безъ 50% намаляние (за 25 л. $\times$ 2%) 900 лева, остава за плащанне 900 лева, а и материала непременно трѣбва да остане за общината; II) 100 м. мѣсто по 12 лева = 1200 л. а заедно съ зданието 2100 лева. Значи общината ще отчужди къщата на А. Б. за 2100 лева като отнѣме и материалъ, а пѣкъ лицето А. Б. до като изтегли сумата ще похарчи за данѣци и други разходи минимумъ 100 лева, които като спаднемъ отъ общата сума ще му останѣтъ 2000 л. Какво би направилъ съ тая сума стопанина на горния имотъ, още повече ако има и 3 — 4 дѣца? Може ли да купи друга къща за подобенъ на дѣцата си? Не, защото, ако рѣче да купи нѣкое мѣсто отъ общинскитѣ въ края на града, трѣбва да купи поне 200—250 кв. метра, което мѣсто общинското управление отъ шуминостъ ще му продаде на търгъ минимумъ по 10 лева кв. м., а цѣлото мѣсто ще му коштува 2000—2500 лева, а той като има 2000 лева, да кажемъ че не го купи, но съ какво ще го застрои, като нѣма други пари, а и общинското управление, като е спаднало 50% за увѣхтяване, отнето му тоже отъ хуманностъ материалъ, за да не го прѣнася стопанина му (защото трѣбва за прѣноса му да плаща)?

Като види че не му стигатъ паритѣ, ще рѣши да живѣе нѣколко години подъ наемъ и при по удобенъ моментъ да застрои. — Ако живѣе три — четири години подъ наемъ, а

ко не е купилъ и мѣсто, ще похарчи нѣколко стотинъ лева и въ такъвъ случай капиталъ му ще се намали и не ще може да купи и мѣстото, а въ такъвъ случай ще остане срдѣцѣта безъ къща; ако ли пѣкъ е купилъ мѣстото и ако работата му не помага, вѣчно не ще може да строи и въ този промежутокъ държавата ще му събира данѣцитѣ, а и общинското управление ще продължава да му събира по 3% общинско право върху данѣчната оцѣнка, понеже мѣстото не е застроено. Въ края на краищата ще му дотегне и ще го продаде и ще похарчи паритѣ, а по-натѣкъ какво ще стане? Сждете?

Колкото се отнася на другитѣ, отъ които се отчуждава половината отъ имота или по малко отъ половината и на които се плаща за отчуждаванитѣ имоти половината отъ цѣната или една четвъртъ отъ прѣрначално опрѣдѣлената цѣна, работата е по-курсивна.

Първото не имъ се плаща дѣйствителната цѣна на имота — мѣстото имъ (плаща се половината или пѣкъ една четвъртъ) оцѣнката на административната комисиѣ, взема се материалъ на отчуждената частъ: къщата имъ остава откритъ и за поправката ѣ трѣбватъ суми нѣколко пѣкъ по-големѣ отъ прѣдначенитѣ отъ общината и въ края на краищата трѣбва да купува напълнѣ бѣ съ сѣда (освѣтъ като прѣдварително на основание закона за благоустройството внесе 10 лева; за възнаграждение (?) за членовѣтъ на комисията — за трудѣтъ имъ) скъпо и прѣскапо и ако нѣма нуждитѣ срдѣства, за поправки къщата му остава срутена и на послѣдѣкъ принуждава се стопанина на тоя имотъ да го продаде за парче хлѣбъ.

Какво ли може да стане съ оцѣнки стопани, на които мѣстата сж оцѣнени по 1 левъ квадратния метръ? — Тѣ просто се изгонватъ отъ жилищата си срдѣцу 100 или 200 лева о беащестие.

Отъ изложеното до тукъ се вижда че Общ. управление отчуждава частнитѣ имоти въ гр. Варна безразборно, като игнорира чл. чл. 67 и 68 отъ Конституцията и чл. 33 отъ законъ за благоустройството и въ послѣдствие става причина да обезпиква гражданитѣ и по тоя начинъ усложнява до немислимостъ и тѣтъ трѣнливия жилищенъ въпросъ въ градъ Варна.

Ето защо трѣбва Варненскитѣ общински съветѣ да разиски добри въпроса и да рѣши веднага да станатъ нови оцѣнки на мѣстата въ гр. Варна, които да нахатъ отъ 1 юли 1911 година насамъ, като сждатъ менно постанови што на оцѣнки гражданитѣ на които се отчуждаватъ, да имъ се дадатъ съответствуващи на мѣстата имъ мѣста или ако и това е невъзможно, да опрѣдѣли частъ отъ общинскитѣ мѣста, като имъ опрѣдѣли стойността, безъ търгъ да ги продаде съ известенъ срокъ на оцѣнки граждани, имотитѣ на които всецѣло се отчуждаватъ, къкто и на оцѣнки мѣстата на които макаръ и да оставатъ — допълватъ се съ околнитѣ мѣста, но нѣматъ възможност да строятъ, а не да спекулира, защото общинскитѣ управления не сж спекулативни учрѣждения.

Надѣваме се че не бждемъ чути отъ господа общинскитѣ съветници, още повече отъ оцѣнки съветници, които на всѣка крачка по видимоу за щипаватъ бѣдното население и на площадитѣ проповѣдватъ равноправие, а напротивъ нищо не вършатъ.

Отъ група Варненски граждани.

Дневни новини

Всемирната жетва прѣзъ 1913 г. Унгарското министерство на търговията редовно издава, въ видъ на книга, грижливо събирани данни за жетвата на всички видове зърнени храни въ цѣля свѣтъ. За 1913 година тия данни сж публикувани нискоко. Тѣ обхващатъ 66 производствени земи въ свѣтъ.

Общиятъ жетвенъ сборъ въ цѣля свѣтъ е билъ 3,897 милиона тона и

ли 77 милиона по-малко отъ 1912 г. Намаленето реколтата се дължи главно на слабата беридба на царевицата въ Америка, когато пѣкъ жетвата на винницата е дала по-добри резултати отъ 1912. Прѣсметъ се, между това, че общото употребленне на зърненитѣ храни възлиза на 3,818 милиона тона. Къто се вземе прѣдвидъ обстоятелството, че отъ прѣжнитѣ жетва сж останали 183 милиона тона жито, то тазгодишната жетва ще се балансира въ недопѣтка съ и ще останатъ повече отъ 262 милиона за идущата година.

Споредъ вида на зърненитѣ храни, на първо мѣсто иде пшеницата, която съставлява четвъртината на жетвата. Остатѣтъ е ржжъ, сѣмекъ и овесъ. По производството на пшеница на първо мѣсто иде Русия съ 2-4 милиона тона, слѣдъ това Американскитѣ Съединени Щати съ 214 милиона. Не слѣдъ дълго време половината отъ общото овесно производство ще се припада на тия двѣ държави. По производството на царевичата пакъ Америка е първа въ свѣтъ. Въ послѣдната жетва на Съединенитѣ Щати се припадатъ 64 процента отъ общото сѣтско производство.

Що се касае до балканскитѣ държави, то Ромъния иде на първо мѣсто между земитѣ, които изнасятъ зърнени храни. Общиятъ сборъ на пшеницата се прѣсметъ на 23, а на царевичата на 30 милиона тона. Прѣсметъ се сжко така, че Ромъния може да изнесе отъ послѣдната жетва на пшеницата 15, а отъ царевичата 16 милиона тона. До сега вече е изнесла отъ единия и другия видъ по 10 милиона тона.

За България липсватъ точни данни, обаче приема се, че тазгодишната реколта на пшеница е 6,2 милиона (срдѣцу 17,3 за 1912), а тона на царевичата десетъ срдѣцу 14 милиона за 1912. Поради военитѣ нужди останали сж малко храни за износъ. Прѣсметъ се, че ще се изнесе отъ България около 10,000 вагони пшеница.

Общата тазгодишна реколта на пшеницата въ Сърбия се прѣсметъ на 2,32 милиона тона (срдѣцу 4,45 мил. за 1912). Напротивъ, реколтата на царевичата е по-голяма отъ прѣдшната година и възлиза на шестъ милиона тона. Нито единъ видъ зърнена храна, споредъ тона прѣсметване, не ще бѣде употребенъ за износъ отъ Сърбия, защото поради войната било изразходвано повече отъ всѣки другъ пѣтъ.

Новиятъ заемъ. Въ правителственитѣ кръгове отново се твърди сега, че прѣговоритѣ за новия държавенъ заемъ щѣли да бждатъ подновени още прѣзъ текущия мѣсецъ. Ако не успе въ Парламентъ, правителството щѣло да направи опити за сключване заемъ пакъ въ Виена.

Новитѣ законодателни избори ще бждатъ произведени на 23 февруари, до когато ще излизе указъ за анексирването на новитѣ земи, въ които сжко ще се произведатъ избори за народни прѣдстатели.

Въпросътъ за реквизицията е билъ разискиванъ пакъ въ едно отъ послѣднитѣ сѣдания на министерския съветъ. Рѣшено е било, што тоя въпросъ да бѣде уреденъ въ една или друга смисълъ, непременно прѣди новитѣ законодателни избори.

Вѣнчавка. Г-ца Зорница А. Прирѣнова и г-нъ Николай Ст. Шамарджиевъ, кондукторъ при Шуменското окр. инженерство, ще се вѣнчатъ на 12 того въ Варна.

Нашиятъ честитѣвания и благопожелания на младата двойка

Освѣтяването на Варненската градска електрическа централа ще се извърши въ недѣля на 12 того. По тоя случай сж поканени да прилетъ ступватъ нѣкои отъ г-да министритѣ, всички градеки кметове въ България, бившитѣ Варненски кметове и др.

Настоятелството на Сиротопиталище „Надежда“ съобщава на интересующитѣ се, че тегленето на томболата, което щѣне да стане на 11 т. м. се отлага за 26 с. м. Сжкоето дѣно счита за свой приятенъ дългъ

да искаже своята най-голяма благодарностъ на г-жа и г-нъ Дръ Дим. Станчени, за подаренитѣ отъ тѣхъ по случай празникитѣ 50 лева, на г. Христо Кирчевъ и на почитаемото Паракходно Дружество за подаренитѣ отъ тѣхъ по 1 тонъ каменъ вагиница.

Дипломатическа побѣда на Турция. Огнотѣнитѣ между Турция и Гърция продължаватъ да бждатъ обтѣжати. Доказателство за това е, че назначенитѣ пълномощни министри на двѣтѣ страни, подъ рѣзни прѣдлози, било поради лонни морски съобщения или неразположение на Панаъ и Галибъ бѣй, още не отиватъ да заематъ новитѣ си постове.

Отъ друга страна въ Цариградъ ясно се демонстрира неприятелското настроение противъ всичко грѣско. Освѣтъ прѣсѣдването на грѣцитѣ отъ Мала Азия, въ Цариградъ е обявенъ бойкотъ на грѣцкитѣ стоки.

Тая неприязненостъ е стрѣснала вече атинското правителство, което е извило готовностъ съ прѣки прѣговорни да уреди съ Турция въпроса за Егейскитѣ острови.

Споредъ свѣдѣнията освѣтъ третѣ острови при Дарданелитѣ Имбросъ, Тенедосъ и Кастелоризо, които се отетжватъ на Портата отъ Английското прѣдложение, Гърция е готова да отстъпи и голѣмитѣ острови Хиосъ и Миталинъ, които Турция на всѣкъ цѣна иска да притежава за сигурността на Мало-азиатския брѣгъ.

Желѣзницитѣ на земното кълбо. Прѣзъ 1911 г. желѣзнопѣжната мрѣжа на повърхнината на цѣлото земно кълбо се увеличила съ 27,663 километра. Най-много се увеличили желѣзницитѣ въ Съединенитѣ Държави гдѣто за една година се строили кржло число 8700 км. пѣтъ. Въ Европа прѣзъ сжкоето време били построени общо 5000 километра, въ Аржентина 3000 км., въ Канада — 1000 км. въ Китай — 1100 км. въ Британска Индия — 1200 км. Африканскитѣ желѣзници се увеличили съ 3,600 км. Общата дължина на цѣлата желѣзнопѣжна мрѣжа на земното кълбо кадъ края на 1911 г. е била 1,057,809 км. Отъ тая цифра на дѣла на Америка се падали 541,028 км., на цѣла Европа — 333,888 км. Дължината на всички азиатски пѣтъци били 105,011 на африканскитѣ — 40,489 на австралийскитѣ — 32,401 км. Отдѣлни страни по дължината на желѣзнопѣжната мрѣжа държатъ такъвъ редъ: Съединенитѣ Държави въ Сѣв. Америка, Германия (61,936 км.), Европ. Русия и Финландия (61,078), Британска изт. Индия, Франция (50,232), Австро-Унгария (44,720), Канада, Англия (37,949) и т. н. Разнесенитѣ капиталъ за стрѣне на желѣзници въ всѣчки страни на земното кълбо възлиза на 239 1/2 милиарда марки. Повечето желѣзнопѣжни прѣдприятия се намиратъ въ ржкитѣ на частни дружества и прѣдприемачи. Дължината на държавнитѣ линии се въкачва на 320,651 км., сир. съставлява около една третя отъ цѣлата желѣзнопѣжна мрѣжа.

До почитаемата редакция на и „Свободенъ Гласъ“.

Тукъ.

Уважаемий Г-нъ Редакторе,

Въ нѣколко броя на вѣстника Ви, се диспиратъ редъ дописки васѣгащи личността мп. Противъ приличката ми е да отговарямъ на псевдоними, но за освѣтление на редакцията и почитаемата публика, по писаното въ броеве 7-й и 13-й отъ т. г. моля дѣйте гласностъ на долното:

До колко нѣко сж попаднали авторитѣ на въпроснитѣ статии и отъ каква категория хора сж, тѣ сами се окачествиха, като още въ първата епистатия, гдѣто визиратъ нѣкакво сж министерство не закѣсѣха да се занимайтъ и съ невѣроятна ми съпруга (както тѣ я наричатъ), съ, което обстоятелство още по дребнани се показва отъ колкото азъ прѣдполагамъ; а съ какви петни освѣтляватъ четитѣ ще Ви стане ясно като Ви съобща че: 1) инсталацията на електрическия звѣнецъ въ къщата ми е извършена още когато въ нея е живѣлъ сегашния Воененъ министръ г.

Генералъ Вояджиевъ; 2) че самоубилия се Атанасъ Ивановъ за когото псевдонима „Силистренецъ“ съобщава, е живъ и здравъ и по настоящемъ чиновникъ въ контролорството по мѣрките и теглилки при русенското финансово управление Самоуби се подофицера Иванъ Атанасовъ, саморъчно писмо на когото се прѣдаде на съдъвателя, а дѣлото не е прѣдставявано въ полка, а навѣрно се намира въ прокурорството.

Невѣдущия „Силистренецъ“ ако познае отъ кого зависи избора на фелдфебелъ, нека се обърне къмъ положението за подофицеритъ чл. чл. 29 и 30 и се научи.

Кждѣ съмъ билъ на 10-й и 11-й октомври, колко пакти и отъ какво болѣдувамъ е извѣстно на началството ми добри. На дерганията ще направя честъ съ подробно съобщение само когато, като доблѣстенъ писачъ издѣне съ подписа си, защото азъ не съмъ претендирамъ и не претендирамъ за кой знае какви лични подвизи, но всѣтаки съмъ билъ всѣкога тамъ, гдѣто длъжността ми е изисквала и гдѣто е трѣбвало, само не и скритъ подъ дракати и опяцъ по лафетатъ, като нѣкои доблѣстни? Гонимъ на офицери и долни чинове въ полка не е имало никога, имало е прѣсѣдване на провинени, и дако Богъ за пазъ Българската армия отъ подобни достойни, каквито сѫ писачитъ.

Че се е писало противъ полковникъ Маркова въ пресата отъ подобни озлобени дергали е вѣрно, обаче на полковника Маркова невинността е изтъквала, а честния и неуморенъ трудъ го е крѣпилъ на постѣта му, той е и земния му Господъ.

Въ заключение ще кажа, че които притежаватъ нѣщо вѣщественно противъ полковникъ Маркова, нѣка иматъ доблѣстѣта да издѣватъ въ печата съ подписа си, въ прѣставенъ случай ще ги считамъ за най-долнопробни хора и не ще имъ правя честъ съ отговора си.

По бѣлѣжката на почитаемота редакция въ брой 7 отъ т. г. съобщавамъ, че сте але информирани, тъй като всички войници отъ полка слѣдъ демобилизацията бѣха уволнени съ правителствено обѣкло, което отпослѣ трѣбваше да се повърне обратно въ частатъ; това е разпоредба на Военното Министерство. Тукъ се съзира едно увеличаване и противорѣчие отъ самата редакция. Никой нѣтъ ампутиранъ войникъ, лично при мене не се е явявалъ.

На конецъ дайте моля гласностъ на горното въ колонкатъ на почитаемия Ви вѣстникъ, въ противенъ случай ще считамъ, че почитаемота редакция е крайно пристрастна спрямо личността.

Съ отлично почитание:
Полковникъ Марковъ.

Б. Р. Даваме мѣсто на горната дописка, но си запазваме правото да се повърнемъ въ единъ отъ единитъ броеве. До колкото се вижда дописката на г. Маркова не може да оправдае писаното въ миналитъ броеве на вѣстника ни, понеже крѣто за мушкетството, така и за нѣкои други въпроси нѣщо не се споменува. До колкото свѣденията ни се простиратъ, некра-

сивитъ дѣла на г. Маркова сѫ били доста много, но съ падането Олистри въ ромънски рацѣ тѣ изчезнали.

III Варнен. Съдебенъ Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7

Въ допълнение на обявлението ми № 631 отъ 27XI 1913 г., публикувано въ „Държав. вѣстникъ“, обявямъ, че продажбата на: къщата, нахожда се въ гр. Варна, IV уч. улица „Ботева“ № 48/50, състояща се отъ два етажа, единъ салонъ и единъ килеръ прилепенъ до нея, дълга 14 метра, широка 6 метра и висока 3—4 метра, направена отъ тухли и дърво, покрита съ европейски керемиди, съ дворово мѣсто застроено и незастроено 293 кв. м. при страни: улицитъ „Срѣдна Гора“ и „Ботева“, правдо мѣсто и Петръ Юрдановъ, — е поименно на 20.XII 913 г. и ще продължава до 20.I. 1914 год. 5 часа слѣдъ обѣдъ, съ правонадаване въ 24 часа 5%.

Горниятъ имотъ е собственостъ на Тома Михайловъ отъ гр. Варна, продава се за дългѣтъ му къмъ Иосифъ Дедичъ отъ гр. Варна, първоначална цѣна 3200 лева.

Желаящитъ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми. да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

Варна, 4 януари 1914 г.

III Съдебенъ Приставъ: Н. Николовъ.

Д. № 64^г/912 г.

ОБЯВЛЕНИЕ № 8

Въ допълнение на обявлението ми № 367 отъ 4.X 1913 г., публикувано двукратно въ „Държав. вѣстникъ“ брой 288 и 289 обявямъ на заинтересуванитъ се, че на 20 януари 1914 год. въ канцеларията си въ гр. Варна ще продавамъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на несъстоятелното д-во „Звѣзда“, отъ гр. Варна, а именно: 1) къща отъ ламъ въ с. Кестеричъ, състояща се отъ два етажа съ дворно мѣсто около 2 декара, оцѣнена на 900 л.; 2) нива „Доланлъ“, отъ 6'4 дек., оцѣн. 128 л.; 3) нива „Ана-дере“ отъ 6'4 дек., оц. 266 л.; 4) нива „Влахоолу“ отъ 3'2 дек., оцѣн. 128 л.; 5) нива „Влахоолу“ отъ 3'2 дек., оцѣн. 1280 л.; 6) нива „Кара-тепе“ отъ 6 дек., оцѣн. 180 л.; 7) нива „Влахоолу“ отъ 4'6 дек., оц. 184 л.; 8) нива „Мѣшелникъ“ отъ 12 дек., оцѣн. 480 л.; 9) нива „Влахоолу“ отъ 8 дек., оцѣн. 320 л.; 10) нива „Канара Йолу“ отъ 6 дек., оцѣн. 210 л.; 11) нива „Ювезъ-Тарла“ отъ 8 дек., оцѣн. 320 л.; 12) нива „Тепе-аркж“ отъ 6 дек., оцѣн. 248 л.; 13) нива „Драгу“ отъ 6'4 дек., оцѣн. 128 л.; 14) нива „Бендикъ-ташъ“ отъ 8 дек., оцѣн. 240 л.; 15) нива „Каракашъ“ отъ 8 дек., оцѣн. 320 л. и 16) нива „Кара-тепе“ отъ 19 дек., оцѣн. 760 л. Всички имоти се намиратъ въ землището на с. Кестеричъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣната.

Варна, 4 януари 1913 г.

III Съдеб. приставъ: Н. Николовъ.

Кредитно Анционерно Д-ство „Зора“ — Варна.

ПОКАНА

Съгласно чл. 16 отъ устава на дружеството и чл. 184 отъ Търг. законъ, поканватъ се г. г. акционеритъ на дружество „Зора“ да присъствуватъ на VI-то редовно годишно събрание, което ще стане на 26 того, въ 10 ч. прѣди обѣдъ въ бирария „Галата“ на Ксенофонъ П. Келайди-товъ гр. Варна.

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

- I. Доклади на Управителния и Провѣрителния Съвѣти;
- II. Удобрѣние годишнитъ смѣтки и освобождаване отъ отговорностъ съжитѣ съвѣти;
- III. Гласуване бюджета за 1914 година.
- IV. Съгласно чл. чл. 8 и 13 отъ същия уставъ избиране Управителенъ и Провѣрителенъ съвѣти, понеже мандата патица на досегашнитъ Съгласно чл. 17 отъ устава на дружеството, за право участие въ събранията, акциитъ се депозиратъ въ кантората на дружеството, Българската Народна Банка, частнитъ банки и дружества, срѣщу свидѣтелства или писма за заложени акции.

Ако събрането не се състои на 26 того, то се отлага на 2 февруарий с. г. въ същото мѣсто и часъ, като ще се поднови депозиранието на акциитъ.

Депозиранието на акциитъ и приемане пълномощията ще се прѣ-крати на 24 с. м. до 4 часа слѣдъ обѣдъ, а въ случай на отлагане — на 1 февруарий същия часъ.

Варна, 8 януарий 1914 г.

Отъ Управителния Съвѣтъ.

Д-ръ Б. Т. Драмовъ

специалистъ по болеститъ на кожата и пикочно-поло-
витъ органъ. Препема болни всѣкидневно.

Варна, улица „Св. Климентъ“, срѣщу банята
на М. Филиповъ.

Анц. Земледѣлческа Банка „Прогресъ“ — Варна.

Обявява се на заинтересуванитъ, че на 25 януарий т. год. часа отъ 3 — 5 сл. пладиѣ, въ кантората на банка „Прогресъ“ — Варна, ще се произведе публиченъ търгъ за продажба на една златна брожка съ каманъ, съгласно чл. 320 отъ търговския законъ, заложена срѣщу заемъ. Първоначална цѣна 2'0 лв. зл. — Цѣлата стойностъ, добита при търга се внася въ касата на банката и управит. съвѣтъ си запазва правото да утвърди търга въ 24 ч.

Варна, 9/I 914 год.

ОТЪ БАНКА „ПРОГРЕСЪ“

ТРЖБИ КАМЕНИНОВИ

за

канализации и водопроводи

съ всички специални части отъ фабрикатъ на Д-вото „Ивида“ въ София се намиратъ всѣкога въ голѣмо количество въ склада ни до мелницата „Сила“ въ гр. Варна.

Цѣна за единъ погоненъ метръ:

Диаметръ 5 см.	2'— лева
„ 7 1/2 см.	2'50 „
„ 10 см.	3'— „
„ 15 см.	4'— „
„ 20 см.	5'80 „

Техническо Строително Бюро

И. х. Стояновъ & Г. Мечнаровъ

Инженери — Варна.

Съобщение

Фирмата С. Георгиевъ, Пандо Андрѣвъ и Г. Наумовъ съобщава на заинтересуванитъ се, че въ склада имъ находящъ се на ул. „Добринка“, се намиратъ:

Разни коларски и строителни материали, дърва за горене, каменни и дървени ваглища.

Въ втория ни складъ до старата болница се намиратъ само дърва за горене и дървени ваглища.

Цѣни износни.

Много важно.

Продава се въ гр. Варна въ мѣстността Марж-Съртъ надъ фабриката на Георги х. Дечево едно парче нива отъ 200 декара, 100-тъхъ за-сѣти съ зимница и 100-тъхъ угаръ. Съ една къща за житѣние и единъ домъ за дсбитъкъ, една чешма ватрѣ въ нивата и 100 дръвчета орѣхови. Желаящитъ да я купятъ да се отнесатъ за споразуменне до Марко Николовъ, мѣлничаръ — Варна.

Търговска Печатница Варна, Телефонъ № 240.

СИНДѢЛСКО СЕЛСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Обявление № 1757.

с. Синдѣлъ 15 декем. 1913 годна.

На 20 януари 1914 год., отъ 2 до 5 часа слѣдъ обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ съ явно малонадаване, за доставката на:

- 1) Канцеларски потреби;
- 2) Освѣтителни и отоплителни материали;
- 3) Форменно облекло за общинската стража.

Първоначалната оцѣнка на прѣдприятнето възлиза на 450+400+179 лева. Искания залогъ за правоучастие въ търга е 5% върху първоначалната оцѣнка.

Членове 11 и 12 отъ закона за общественитъ прѣдприятия сѫ задължителни за конкурентитъ.

Тържнитъ книжка могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията на общинското управление.

Общински кметъ: С. ШЕРЕВЪ.
Секретаръ-бирникъ: ИВ. НОЖАРОВЪ.